

РЕШЕНИЕ

№ 2898

гр. София, 14.06.2011 г.

В ИМЕТО НА НАРОДА

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД СОФИЯ-ГРАД, II КАСАЦИОНЕН СЪСТАВ, в публично заседание на 10.06.2011 г. в следния състав:

ПРЕДСЕДАТЕЛ: Милена Славейкова

ЧЛЕНОВЕ: Владимир Николов
Деница Митрова

при участието на секретаря Мая Георгиева и при участието на прокурора Малинова, като разгледа дело номер **3304** по описа за **2011** година докладвано от съдия Милена Славейкова, и за да се произнесе взе предвид следното:

Производството е по реда на чл.208-228 от Административно процесуалния кодекс (АПК) във вр.чл.63 от Закона за административните нарушения и наказания (ЗАНН).

Образувано е по касационна жалба на „С. 98” със седалище и адрес на управление гр.С., У. „В. Р.”, ЕИК по БУЛСТАТ * чрез изп. директор М Н Д, ЕГН * срещу РЕШЕНИЕ от 22.03.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 18-ти състав по нахд № 5948/2010 г., с което е ИЗМЕНЕНО наказателно постановление № 01765 от 23.04.2010г., издадено от председателя на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата (Д.), с което на основание чл.65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържищата (ЗСБТ) му е наложена имуществена санкция в размер на 12500 лв. за нарушение на чл.3, ал.2 ЗСБТ, като е намален размера на имуществената санкция от 12 500 лв. на 8000 лв.

В касационната жалба са развити съображения за неправилност на първоинстанционния съдебен акт, като постановен при неправилно

приложение на материалния закон. Оспорва изводите на съда, че дейността му, свързана с отдаване под наем на търговски площи, находящи се в търговска база в гр.С., У. „В. Р.” има статут на „стоков пазар”. Поддържа, че в отдаваните под наем обекти се осъществява търговия на дребно, което било изрично записано в договорите за наем и в Правилника за вътрешната организация на дейността в стоковия пазар, който забранявал извършването на продажби на едро. Посочва, че в АУАН и НП не е посочено, какво представлява „единична транспортна опаковка”, което било нарушение на чл.42, т.4 ЗАНН и пречатвало възможността за доказване на нарушението. Поддържа, че евентуално извършени от наемателите продажби на едро не следва да се вменяват във вина на наемодателя.

Касаторът претендира съда да постанови решение, с което да отмени решение от 22.03.2011 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав по нахд № 5948/2010 г. и по същество на спора да бъде отменено изцяло наказателно постановление № 01765 от 23.04.2010г., издадено от председателя на Д..

Ответникът по касационната жалба председател на Държавната комисия по стоковите борси и тържищата оспорва жалбата.

Представителят на СОФИЙСКА ГРАДСКА ПРОКУРАТУРА счита жалбата за неоснователна.

АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, като прецени събраните по делото доказателства и наведените касационни основания прилагайки нормата на чл.218 АПК, приема за установено от **фактическа и правна страна** следното:

Със съдебно решение от 22.03.2011 г. на С районен съд, Наказателно отделение, 18-ти състав по нахд № 5948/2010 г. е изменил наказателно постановление № 01765 от 23.04.2010г., издадено от председателя на Д., с което на основание чл.65, ал.2 от Закона за стоковите борси и тържищата (ЗСБТ) на „С. 98” е наложена имуществена санкция в размер на 12500 лв. за нарушение на чл.3, ал.2 ЗСБТ, като е намалил размера на имуществената санкция от 12 500 лв. на 8000 лв.

За да постанови решението си, първоинстанционния съд е събрал като доказателства по делото показанията на актосъставителя Н Н Чолпанов, на свидетелите по АУАН на установяване на нарушението Л Л Тишева, П Й П, А С А, К Д Кискимов, Е А М, на свидетел на касатора Г И И, както писмените доказателства от административно-наказателната преписка, приобщени по реда на чл.283 НПК. Въз основа на тях е обосновал правен извод, че при

установяване на административното нарушение и издаване на НП не са допуснати съществени нарушения на процесуалните правила и като е дал вяра на показанията на свидетелите Чолпанов, Тишева, М, А, П и Кискимов е приел, че касаторът „С. 98” е осъществил състава на нарушението по чл.3 ал.2 ЗСБТ, като в момента на проверката от служители на Д. е извършвана „продажба на едро” по смисъла на пар.2, т.10 от ДР на ЗСБТ.

Пред настоящата касационна инстанция не са представени нови доказателства. Съобразно чл.218 АПК касационната инстанция дължи произнасяне само относно наведените в жалбата касационни оплаквания, като следи служебно за валидността, допустимостта и съответствието на решението с материалния закон. Съдът намира, че обжалваното решение на СРС, НК, 18-ти състав е валидно и допустимо.

Касационната инстанция приема, че районният съдия е изпълнил задължението си за разкриване на обективната истина по делото (чл.13 НПК), като е постановил решение по вътрешно убеждение, основано на обективно, всестранно и пълно изследване на всички обстоятелства по делото (чл.14 НПК). При съвкупната преценка на събраните по делото доказателства районният съдия е формирал правилен извод, че касаторът е осъществила от обективна страна състава на нарушението по чл.3, ал.2 ЗСБТ. Районният съдия е разпитал шестима служители на Д., които на 23.03.2010 г. са извършили проверка на складовата база на касатора, находяща се в гр.С., У. „В. Р.” № 4 – пазар „Зимница” и правилно е приел показанията им за последователни, безпротиворечиви и съответстващи на писмените доказателства по делото. Показанията на свидетелите – очевидци установяват идентични обстоятелства – при започване на проверката търговията се преустановила и проверката протекла по документи и разговори със служители на наемателите. Извършването на търговия на едро била установена по фактури. Св. Тишева установява, че „транспортна опаковка” е „чувал”, като бройките зависят от производителя – 5, 10, 50 кг. Актосъставителят Чолпанов изрично отбелязва, че клаузите в договорите за наем не отговаряли на фактическата обстановка, тъй като на място се извършвала търговия на едро. В административно наказателната преписка са приложени фактури, издадени от наематели, напр. от „Абсолют 33” ООД от 22.03.2010 г. на стойност 1445.48 лв. и от 23.03.2010 г. на стойност 715.29 лв. за хранителни стоки; издадени от „М” ЕООД на 15.03.2010 г. на стойност 985 лв. за

алкохолни напитки.

Така установените от свидетелите факти и обстоятелства, напълно подкрепени от писмените доказателства по делото, съответстват на легалното определение по пар.2, т.10 от ДР на ЗСБТ за "продажба на едро" - продажба на количество, по-голямо от единичната транспортна опаковка, когато стоката е опакована. Изцяло неоснователни са касационните оплаквания за неяснота при формулиране на нарушението чрез използване на неточно описание на „единична транспортна опаковка”. Преди всичко това понятие е част от легалното определение и конкретно е установено от св.Тишева – „транспортна опаковка е чувал”. Правилни са изводите на съда (подкрепени от показанията на актосъставителя Чолпанов), че фактическите отношения, установени на място, не съответствали на клаузите в договорите за наем. Ето защо са неоснователни доводите на касатора, че писмените доказателства (договори за наем и Вътрешния правилник на стоковия пазар) забранявали търговията на едро, след като фактически, на място, е извършвана такава търговия. Съгласно чл.3, ал.1 ЗСБТ (ред. към датата на установяване на нарушението и налагане на наказанието) „стоково тържище” е място и инфраструктура за *търговия на едро* с налични храни и цветя, на което организаторът на тържището предоставя търговски площи или други активи на продавачите на тържището. Втората алинея на същата разпоредба въвежда изискване на регистрация при условията и по реда на ЗСБТ за извършване на дейност като „стоково тържище”. Касаторът не оспорва липсата на такава регистрация. Задължението е за организатора на тържището, с оглед на което са неоснователни възраженията в жалбата, че отговорност за осъществяваната търговия на едро следва да се носи от наемателите на помещенията. По изложените съображения и като е приел, че касаторът е осъществил състава на нарушението по чл.3, ал.2 ЗСБТ районният съдия не е допуснал визираните в касационната жалба оплаквания и при постановяване на обжалваното решение не е допуснал нарушение по чл.348, ал.1, т.1 вр. ал.2 НПК. Размерът на имуществената санкция е определен правилно съобразно чл.27, ал.2 ЗАНН.

По тези доводи и аргументи, касационната инстанция приема, че **СЪДЕБНОТО РЕШЕНИЕ 22.03.2011 на СРС, НО, 18-ти състав е ПРАВИЛНО** и при условията и по реда на чл.221 ал.2 АПК следва да бъде оставено в сила. Водим от горното **АДМИНИСТРАТИВЕН СЪД-С.-град, V-ти Касационен състав**

Р Е Ш Е Н И Е :

ОСТАВЯ В СИЛА съдебно решение от 22.03.2011 г. на СОФИЙСКИ РАЙОНЕН СЪД, НАКАЗАТЕЛНО ОТДЕЛЕНИЕ, 18-ти състав по нахд № 5948/2010 г.

РЕШЕНИЕТО е окончателно на основание чл.223 АПК и не подлежи на обжалване и протест.

ПРЕДСЕДАТЕЛ:

ЧЛЕНОВЕ: 1.

2.